

Bilaga 16:4 till kommunstyrelsens protokoll den 25 augusti 2004, § 10

PM 2004 RI (Dnr 001-1182/2004)

”Ny sekretesslag” (SOU 2003:99)

Remiss från Justitiedepartementet

Remisstid 1 september 2004

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remissen ”Ny sekretesslag” (SOU 2003:99) överlämnas och
åberopas denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Annika Billström anför följande.

Ärendet

Stockholms stad har erhållit Offentlighets- och sekretesskommitténs betänkande ”Ny sekretesslag” (SOU 2003:99) på remiss.

Kommittén föreslår i sitt huvudbetänkande inrättandet av en ny sekretesslag. Kommittén har gjort en allmän översyn av sekretesslagen, behandlat samverkan mellan och inom myndigheter, samarbetet mot ungdomsbrott, uppgiftslämnande vid misstanke om grova brott samt tystnadsplikter som bryter meddelarfriheten.

Ärendets beredning

Utredningen har inom staden remitterats till stadsledningskontoret samt kulturnämnden.

Stadsledningskontoret är positivt inställd till en mer användarvänlig lag med ny struktur och redaktionella samt språkliga ändringar. Förhoppningen är att moderniseringen kan göra lagen lättare att tillämpa för såväl myndigheterna som allmänheten och andra. Därutöver har stadsledningskontoret gjort en utförlig rättslig analys av förslagen som redovisas i den statliga utredningen.

Kulturnämnden begränsar sitt svar till de frågor som har störst påverkan på arkivmyndigheternas arbete. Nämnden tillstyrker i huvudsak att sekretesslagen ändras enligt de riktlinjer som kommittén föreslår. Ett antal invändningar när det gäller specifika bestämmelser framförs.

Mina synpunkter

Jag ställer mig liksom stadsledningskontoret positiv till en mer användarvänlig lag. Det är en förutsättning för att lagen skall kunna bli lättare att tillämpa för såväl myndigheterna som allmänheten. Kulturnämnden lyfter också fram att kommittén på en övergripande nivå har kommit fram till en rimlig kompromiss i avvägningen mellan offentlighet och sekretess.

Stadsledningskontoret har gjort en utförlig rättslig konsekvensanalys av förslagen i betänkandet. Det står utifrån denna analys klart att flera av kommitténs förslag kan tillstyrkas. Stadsledningskontoret visar dock att konsekvenserna för bl.a. tillämpningen av flera av de föreslagna förändringarna inte har beaktats i tillräckligt hög utsträckning.

Även om kommitténs motiveringar i många avseenden är vällovliga kan flera av förslagen få långtgående konsekvenser utan tillräcklig analys av effekterna för rättssäkerheten och vad gäller förenligheten med annan lagstiftning.

Kulturnämnden framför också synpunkter som inte i tillräckligt hög utsträckning har beaktats av kommittén. För arkivmyndigheterna råder särskilda förutsättningar och förändringar i lagstiftningen leder därför till långtgående negativa konsekvenser för dem, vilket belyses i nämndens remissvar. Det handlar t.ex. om att de förslag som kommittén lägger fram med retroaktiv verkan får konsekvenser för arkivmyndighetens organisation av handlingar.

Förutom de synpunkter som redovisas i denna promemoria torde flera av förslagen vara kostnadsdrivande för staden, vilket också bör beaktas i den fortsatta beredningen av ärendet inom regeringskansliet. Min slutsats utifrån stadens analys är således att lagstiftaren bör beakta de synpunkter och rättsliga analyser som redovisas i denna promemoria.

Jag föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande

Som svar på remissen ”Ny sekretesslag” (SOU 2003:99) överlämnas och återopas denna promemoria.

Stockholm den 17 juni 2004

ANNIKA BILLSTRÖM

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarrådet *Kristina Axén Olin* (m) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. i huvudsak godkänna förslaget till remissvar
2. däröver anförda följande

Det är rimligt och önskvärt att lagstiftning är överskådlig och lättförståelig för såväl myndigheter som privatpersoner. När det gäller användarvänligheten finns dock skäl till reflektion. Det är inte givet att det är önskvärt att lagar som reglerar sekretess och integritetsskydd ska vara lätta att använda i den meningen att myndigheter ska få en enklare hantering av ärendet. Inte heller är smidighet något eftersträvänsvärt när det gäller att få ut uppgifter som ska skyddas av sekretess. I omständligheten ligger en tröghet som fyller ett syfte.

Det är därför i sig tveksamt med bruket av generalklausuler i lagstiftningen. I det nu aktuella fallet föreslås myndigheternas befogenheter att fatta beslut om när sekretess ska upphävas utökas till att gälla även enskildas rätt att ta del av sekretessbelagda uppgifter. Det är ett steg i fel riktning. Den föreslagna möjligheten till prövning av om en uppgift skall lämnas ut lämnar stor frihet till den tillämpande myndigheten. Sådant utlämnande bör regleras specifikt i lag.

ÄRENDET

Stockholms stad har av Justitiedepartementet erhållit betänkandet ”Ny sekretesslag” (SOU 2003:99) på remiss.

Offentlighets- och sekretesskommittén föreslår i sitt huvudbetänkande en ny sekretesslag. Kommittén har gjort en allmän översyn av sekretesslagen, behandlat samverkan mellan och inom myndigheter, samarbetet mot ungdomsbrott, uppgiftslämnande vid misstanke om grova brott samt tystnadsplikter som bryter meddelarfriheten.

Bakgrund

I detta bakgrundsavsnitt redogörs för kommitténs betänkande. Rubrikerna är desamma som i betänkandet och stadsledningskontorets synpunkter i avsnittet därefter ansluter i huvudsak till dessa rubriker.

Breder sekretessen ut sig?

Såväl Journalistförbundet som kommittén har undersökt vad de många ändringarna i sekretesslagen innebär för sekretessens omfattning. Undersökningarna visar att sekretesslagen ständigt ändras. Utöver de rent redaktionella ändringarna tillkommer hela tiden nya verksamheter som kräver nya sekretessbestämmelser. Lagen i sig blir alltså allt mer omfattande. I takt med att nya verksamheter tillkommer ökar sekretesslagens tillämpningsområde. I den meningen kan det sägas att sekretessen breder ut sig. Detta är ändå inte detsamma som att vi går mot ett mer slutet samhälle. När nya verksamheter tillkommer ökar även offentligheten.

En mer användarvänlig lag

De nuvarande grunderna i offentlighets- och sekretesslagstiftningen bör därför bestå. Sekretesslagen kan emellertid göras mer användarvänlig genom språkliga och redaktionella ändringar. Språket kan moderniseras. Genom avdelningar, fler och kortare kapitel, underrubriker, hänvisningar och förkortningar av paragrafer blir lagen lättare att tillämpa. Vidare kan sekretesslagen bli tydligare genom att definitioner av grundläggande begrepp införs i inledningen av lagen, liksom bestämmelser av grundläggande betydelse för sekretesslagens struktur.

Insatser för att behålla balansen mellan öppenhet och sekretess

Kommittén anser att insatser bör göras så att de samlade konsekvenserna för öppenheten av olika lagändringar kan överblickas. På det sättet kan balansen mellan offentlighet och sekretess säkerställas. Olika insatser kan tillsammans eller var för sig ge en bättre överblick över ändringarna i sekretesslagen och dess konsekvenser för öppenheten. En typ av insats är att inrätta en kommission eller stående beredning med uppgift att följa utvecklingen på sekretessrättens område. En annan insats kan vara att regeringen varje år i en skrivelse till riksdagen redovisar de ändringar av sekretesslagen som gjorts och arbetet i övrigt med frågor kring öppenhet och sekretess. Ytterligare en möjlighet kan vara att utse ett eller flera organ till obligatoriska remissinsatser när det gäller frågor som berör öppenhet och sekretess. Kommittén tar inte ställning till vilken eller vilka av metoderna som är att föredra.

Skaderekvisiten samt skade- och menbedömningen (kapitel 4)

Kommittén anser att offentlighetsintresset talar för att skadeprövningen med, som huvudregel, ett omvänt eller ett rakt skaderekvisit bör finnas kvar. Kommittén bedömer vidare att det saknas anledning att göra ändringar i bedömningarna av skada och men. Kommittén anser att presumptionen för offentlighet vid en skadeprövning enligt ett rakt skaderekvisit skall förtydligas i lagtexten genom att den del av bestämmelsen som beskriver skaderekvisitet inleds med ordet ”endast”.

Utlämnande av uppgifter efter en intresseavvägning (kapitel 5)

Generalklausulen bör inte ändras

Enligt generalklausulen, 14 kap. 3 § sekretesslagen (1980:100), är det möjligt för de myndigheter som inte undantagits från bestämmelsens tillämpningsområde att lämna uppgifter till en annan myndighet, när det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda. Kommitténs uppfattning är alltså att generalklausulen inte bör ändras för att dess tillämpningsområde skall öka.

En ny bestämmelse skall införas som gör det möjligt för enskilda att ta del av uppgifter när allmänintresset av insyn uppenbart har företräde framför intresset som sekretessen skall skydda

Kommittén föreslår att det införs en möjlighet till intresseavvägning av innebörd att en uppgift som omfattas av sekretess får lämnas ut till en enskild om den utlämnande myndigheten finner det uppenbart att allmänintresset av insyn har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda. Bestämmelsen skall inte vara tillämplig i fråga om sådan sekretess som är undantagen från generalklausulens tillämpning. Inte heller skall bestämmelsen vara tillämplig i de fall en tystnadsplikt bryter meddelarfriheten. Bestämmelsen kan komma till användning i situationer där ett starkt informationsbehov uppstår, exempelvis i en tillsynsverksamhet eller i en verksamhet där sekretess gäller med hänsyn till skyddet för ekonomiska förhållanden eller i nedlagda förundersökningar. Förhållanden som kan anses som ett allmänintresse är t.ex. sådana som rör människors hälsa och miljö eller allvarliga missförhållanden inom förvaltning och rättsväsende.

Sekretess för känsliga uppgifter om enskilda (kapitel 6)

Sekretess skall gälla i hela den offentliga förvaltningen för vissa uttryckligt angivna och särskilt känsliga uppgifter

Kommittén föreslår att sekretess skall gälla inom hela den offentliga förvaltningen för uppgift om enskild som rör hälsa eller sexualliv när det är uppenbart att den enskilde eller någon närstående lider betydande men om uppgiften röjs. Om en annan sekretessbestämmelse till skydd för samma intresse är tillämplig hos en myndighet skall den nu föreslagna bestämmelsen inte vara tillämplig. Uppgifter om enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden har ett utbrett skydd i sekretess-lagstiftningen. Ändå förekommer det att sådana uppgifter hamnar i verksamheter där de inte omfattas av någon sekretess, vilket kan leda till betydande men för den som

uppgifterna rör. Förslaget tar sikte på verksamheter där det i dag saknas sekretesskydd för känsliga uppgifter. Kommittén eftersträvar inte ett heltäckande sekretesskydd. Det är snarare fråga om en nödlösning för de fall där mycket ömtåliga uppgifter om enskilda annars står utan skydd.

Skyddade personuppgifter (kapitel 7)

Ett förstärkt sekretesskydd för känsliga personuppgifter

Kommittén föreslår att sekretess skall gälla, inom hela sekretesslagens tillämpningsområde, för uppgift om enskilds adress eller hemtelefonnummer eller annan liknande uppgift, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående kan komma att utsättas för hot, våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs. Intresset av att kunna erbjuda hotade personer skydd väger tungt. Det arbete som skattemyndigheterna lägger ned för att bereda en förföljd eller hotad person skydd kan på grund av brister i sekretesslagstiftningen gå till spillo. Konsekvenserna av att en skyddad personuppgift lämnas ut kan bli förödande för den som är hotad eller förföljd. Kommitténs förslag avser att förhindra detta.

Ett förstärkt sekretesskydd för uppgifter om kopplingen mellan verklig och fingerad identitet

Kommittén föreslår att sekretess skall gälla för en uppgift om kopplingen mellan en enskilds verkliga och fingerade identitet som hänför sig till ärende om fingerade personuppgifter, oavsett hos vilken myndighet uppgiften befinner sig, om det inte står klart att den enskilde inte lider men om uppgiften röjs. För att verkligen förhindra att uppgifter om kopplingen mellan en enskilds verkliga och fingerade identitet hamnar i verksamheter där de står utan sekretesskydd, krävs det en heltäckande reglering som gäller i all offentlig verksamhet.

Partsinsyn (kapitel 8)

Kommittén föreslår ett mindre tillägg i sekretesslagens bestämmelse om partsinsyn. Genom tillägget framgår att bestämmelsen i sig inte ger någon rätt till insyn, utan enbart reglerar den konflikt som kan uppstå mellan sekretesslagen och rätten till partsinsyn enligt andra bestämmelser eller rättsgrundsatser.

Sekretessmarkering (kapitel 9)

En myndighet får göra en anteckning på en allmän handling om att det kan gälla sekretess för uppgifter i handlingen. Kommittén föreslår att den anteckningen i fortsättningen bör kallas sekretessmarkering och att denna benämning bör framgå direkt av lagtexten. Vidare föreslår kommittén att bestämmelsen ändras så att den bättre återspeglar att en anteckning om eventuell sekretess kan göras på alla handlingar oavsett medium. Det uppnås genom att kravet på att anteckningen skall innehålla ordet hemlig tas bort.

Några frågor om sekretess hos arkivmyndigheter (kapitel 10)

Folkbokföringsmaterial hos statliga arkivmyndigheter. Överföring av sekretess till arkivmyndighet

Kommittén föreslår att bestämmelsen om överföring av sekretess till arkivmyndigheter ändras så att sekretessen, som huvudregel, inte hindrar att materialet lånas ut till den levererande myndigheten. Sekretessbestämmelserna skall dock tillämpas om myndigheten är skyldig att leverera materialet till arkivmyndigheten på grund av en föreskrift som meddelats med stöd av en registerförfattning.

Sekretess mellan och inom myndigheter (kapitel 11)

Sekretess bör även fortsättningsvis råda mellan och inom myndigheterna

Kommittén anser att det fortfarande bör finnas sekretessgränser mellan och inom myndigheter.

Sambandet mellan sekretesslagen och personuppgiftslagen när det gäller uppgiftslämnande mellan och inom myndigheter bör klargöras

Kommittén föreslår att det av personuppgiftslagen skall framgå att bestämmelserna i den lagen inte hindrar att en myndighet lämnar en personuppgift till en annan myndighet när myndigheterna utgör olika sekretessområden eller till ett annat sekretessområde inom samma myndighet, om utlämnandet sker i överensstämmelse med sekretesslagen.

Sekretessgränserna inom och mellan myndigheter (kapitel 12)

Nya sekretessgränser inom nämnderna i kommuner och landsting

Kommittén föreslår att sekretessgränserna *inom* nämnderna i kommuner och landsting ändras. I stället för att sekretess skall gälla i förhållandet mellan självständiga verksamhetsgrenar skall sekretess inom nämnderna gälla i förhållandet mellan verksamheter som är av olika slag. Med verksamheter av olika slag avses verksamheter som rör olika förhållanden eller har olika inriktning. En definition med det innehållet bör införas i lagen. På vissa områden skall sekretessgränserna framgå direkt av sekretesslagen. Med nämnder i kommuner och landsting likställs förbundsstyrelsen eller andra organ i ett kommunalförbund samt bolag, föreningar och stiftelser som enligt sekretesslagen skall jämföras med myndigheter. För andra myndigheter än ovan nämnda skall den nuvarande ordningen med sekretess i förhållandet mellan olika självständiga verksamhetsgrenar bestå. Den nuvarande ordningen kan kritiseras bl.a. för att det inte bör vara möjligt att undgå sekretess inom en myndighet genom att underlåta organisatoriska åtgärder. Vidare är det alltför svårt för en utomstående att avgöra om det föreligger några sekretessgränser inom myndigheten. Sedan den fria kommunala nämndorganisationen införts har det blivit tveksamt om dagens bestämmelser om sekretess inom myndigheter helt kan tillämpas på de kommunala nämnderna. Det har uppstått osäkerhet om vad som krävs för att en sekretessgräns mellan olika verksamheter i samma nämnd skall uppkomma. Med hänsyn till de stora möjligheter som finns att låta en och samma nämnd hantera verksamheter av vitt skilda slag, är det beträffande nämnderna som det blir särskilt viktigt med preciserade sekretessgränser.

Kommitténs utgångspunkt när det gäller att finna en ny lösning för sekretessgränserna inom myndigheterna har varit att sekretessgränserna, så långt det är möjligt, bör bero på verksamheternas sakliga innehåll, inte myndighetsorganisationen i sig. En fördel med detta är att sekretessen blir mer förutsebar. En sådan lösning innebär en balans mellan skyddet för den enskildes integritet och myndigheternas möjligheter att arbeta så effektivt som möjligt.

Sekretessgränserna på hälso- och sjukvårdens, socialtjänstens och skolans område skall framgå direkt av sekretesslagen

Kommittén föreslår att sekretessgränserna på hälso- och sjukvårdens, socialtjänstens och skolans område skall framgå direkt av sekretesslagen. Kommittén redovisar därför i betänkandet vilka verksamheter inom dessa områden som den anser bör vara av samma eller olika slag.

Det skall framgå av lagen när det inte finns någon sekretessgräns mellan olika verksamheter som bedrivs integrerat eller i gemensamma nämnder

Vid införandet av Ädelreformen förutsattes att någon sekretessgräns inte skulle förekomma mellan verksamheterna. Sekretessgränsen bör därför undanröjas i sekretesslagen. Härmed kommer någon sekretessprövning inte att behöva göras innan uppgifter som är sekretessreglerade utbyts mellan verksamheterna. I den mån det finns andra integrerade verksamheter, eller när sådana tillkommer, bör sekretessfrågan lösas på motsvarande sätt, dvs. genom att sekretessgränserna undanröjs i lag.

Nya sekretessgränser mellan nämnderna i en kommun eller ett landsting

Kommittén föreslår att det inte skall finnas någon sekretessgräns mellan nämnderna inom en kommun eller ett landsting till den del verksamheten är av samma slag. Kommittén har ovan ansett att sekretessen inom nämnderna i kommuner och landsting inte bör bero på organisationen i nämnderna, utan på om verksamheterna i dessa anses vara av samma eller olika slag. Samma uppfattning kan göras gällande när det gäller sekretess mellan olika nämnder. Även om varje nämnd är en myndighet anser kommittén att sekretess inte bör gälla inom en kommun i förhållandet mellan de verksamheter som är av samma slag. Sekretessgränserna ligger därmed fast oberoende av organisatoriska beslut. Uppdelningen i kommundelsnämnder, gemensamma nämnder eller distriktsnämnder påverkar således inte sekretessgränserna. Det innebär bl.a. att sekretess inte längre kommer att råda inom t.ex. kommunens socialtjänst, även om verksamheten är uppdelad på olika kommundelsnämnder. Sekretess gäller dock fortfarande mellan nämnderna i verksamheter av olika slag.

Inga nya sekretessgränser föreslås för de statliga myndigheterna

Kommittén föreslår inga nya sekretessgränser för andra myndigheter än nämnderna inom kommuner och landsting. De statliga myndigheternas olika självständiga verksamhetsgrenar bör dock i större utsträckning än för närvarande komma till uttryck i myndighetsinstruktionerna. När myndighetsuppgifterna beskrivs bör det anges till vilken verksamhet uppgiften hör.

En reglering av den inre sekretessen

Kommittén föreslår att det införs en bestämmelse i sekretesslagen som anger att om det kan antas att en sekretessreglerad uppgift inte får lämnas ut från ett sekretessområde får uppgiften inte heller röjas inom sekretessområdet om det är uppenbart obehövligt för verksamheten. Med en lagreglering av den inre sekretessen följer ett straffansvar. Såväl uppsåtliga brott som brott av oaktsamhet är straffbara. I ringa fall uppkommer dock inget straffrättsligt ansvar. En reglering av den inre sekretessen inskräpper betydelsen av att inte i onödan utbyta känsliga uppgifter arbetskamrater emellan. Allt utbyte av sådana uppgifter som har sin grund i skvaller, personlig nyfikenhet eller andra ovidkommande syften blir olagligt.

Uppgiftsutbytet mellan vård- och omsorgsområdena (kapitel 13)

Kommittén föreslår att sekretessen inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten inte skall hindra att uppgifter om en enskild som behövs för att han eller hon skall få nödvändig vård, omsorg, behandling eller annat stöd lämnas från en myndighet inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten till en annan sådan myndighet eller till enskild vårdgivare eller enskild verksamhet på socialtjänstens område. Förslaget innebär en utvidgning av 14 kap. 2 § sjätte stycket i den nuvarande sekretesslagen. Problemen uppstår när det inte är lämpligt eller möjligt att fråga den enskilde om en viss uppgift får lämnas ut eller när den enskilde motsätter sig detta, trots att den mottagande myndigheten har behov av uppgiften för att kunna ge nödvändig vård. I första hand bör ett samtycke även fortsättningsvis utverkas. Undantaget måste användas med urskillning och varsamhet.

Uppgiftslämnande från hälso- och sjukvården och socialtjänsten till polisen vid grova brott (kapitel 14)

Särskilt om sekretess och våldsutsatta kvinnor

Kommitténs bedömning är att uppgifter från hälso- och sjukvården och socialtjänsten till de brottsutredande myndigheterna utan en våldsutsatt kvinnas medgivande – liksom i dag – skall kunna lämnas endast vid de allra grövsta brotten. Den omständigheten att det finns barn i hemmet föranleder inget annat ställningstagande. Hälso- och sjukvården kan vidare vara det enda ställe dit en våldsutsatt kvinna kan vända sig utan rädsla för att de uppgifter som lämnas sprids vidare. Mot denna bakgrund är det kommitténs uppfattning att de personer vars professionella hjälp kvinnan är beroende av endast i klara undantagsfall skall få lämna uppgifter om brottsmisstankar vidare till polisen. Det är emellertid socialnämnden, inte polisen, som svarar för att barnet får det skydd eller stöd som behövs. Någon anledning att utöka möjligheterna för socialtjänsten eller hälso- och sjukvården att lämna uppgifter till polisen om kvinnomisshandel för att förbättra barnens situation ser kommittén därför inte.

Uppgifter om brottsmisstankar skall få lämnas till de brottsutredande myndigheterna även beträffande försök till brott för vilka inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år

Kommittén föreslår att personalen inom hälso- och sjukvården eller socialtjänsten skall få möjlighet att lämna uppgifter till polis- eller åklagarmyndighet eller annan myndighet som har att ingripa mot brott, inte bara när det gäller misstankar om brott för vilka inte

är föreskrivit lindrigare straff än fängelse i två år, utan även beträffande misstankar om försök till sådana brott. Kommitténs uppfattning är att en generell sänkning av lägsta straffet för de brott som bör komma i fråga för sekretessgenombrott till ett års fängelse skulle innebära en tämligen stor uppluckring av sekretessen. Enligt kommitténs uppfattning är det endast vid de allra grövsta brotten som intresset av att uppgifter kan lämnas till polis och åklagare väger tyngre än den enskildes intresse av integritet och sekretess.

Misstankar om könsstympning av underårig får lämnas till polis- och åklagarmyndighet

Kommittén föreslår att ett tillägg skall göras i sekretesslagen så att sekretess inte hindrar att misstankar om könsstympning av underårig lämnas till polis- och åklagarmyndighet.

Samarbetet mot ungdomsbrott (kapitel 15)

Socialtjänsten skall få lämna uppgifter om unga till polisen i brottsförebyggande syfte

Kommittén föreslår att sekretess inte skall hindra att en uppgift om en enskild som inte fyllt 18 år lämnas från en myndighet inom socialtjänsten till en polismyndighet, om det finns en påtaglig risk för att den unge skall begå brott och uppgiften kan antas bidra till att förhindra detta. Om uppgiften efterfrågas av polismyndighet krävs också att socialtjänsten, med hänsyn till övriga omständigheter, finner att det är lämpligt att uppgiften lämnas ut. Kommitténs uppfattning är att det bör öppnas en viss möjlighet för socialtjänsten att lämna ut uppgifter i brottsförebyggande syfte till polisen om underåriga som befinner sig i riskzonen till kriminalitet. De uppgifter som polisen i första hand behöver är sådana som ger polisen besked om var den unge uppehåller sig. Med hjälp av uppgifterna skall polisen kunna komma i kontakt med den unge och hålla denne under uppsikt. När det gäller uppgifter om den unges familj och kamratkrets bör det dock inte vara möjligt att lämna ut annat än harmlösa uppgifter.

Socialtjänsten skall få lämna uppgifter till polisen om unga när det föreligger behov av ett omedelbart polisiärt ingripande

Kommittén föreslår att sekretess inte skall hindra att socialtjänstpersonal lämnar uppgifter till polisen som behövs för ett omedelbart polisiärt ingripande om någon som kan antas vara under 18 år anträffas av personal inom socialtjänsten under förhållanden som uppenbarligen innebär överhängande och allvarlig risk för hans eller hennes hälsa eller utveckling, eller under utövande av brott.

I dag råder osäkerhet i frågan om personalen inom socialtjänsten kan lämna uppgifter till polisen för att få till stånd ett omedelbart polisiärt ingripande, utan att göra sig skyldig till sekretessbrott. Polisens möjligheter att omedelbart omhänderta en ung person är större än socialtjänstens. I socialtjänstens arbete med unga kan det uppstå situationer där ett kortare omhändertagande skulle behövas för att säkerställa att den unge kom under någon vuxens tillsyn, men där socialtjänsten saknar möjlighet att i den akuta situationen ingripa med tvång. I dessa fall finns det skäl för ett genombrott i socialtjänstsekretessen så att det står klart att socialtjänsten kan lämna polisen uppgifter som möjliggör ett polisiärt omhändertagande av den unge.

Socialtjänsten skall få lämna uppgifter till polisen om överlåtelse av narkotika eller alkoholdrycker till unga

Kommittén föreslår att sekretessen inom socialtjänsten inte skall hindra att uppgift som angår misstanke om överlåtelse av narkotika enligt narkotikastrafflagen (1968:64) till den som inte har fyllt 18 år lämnas till åklagarmyndighet eller polismyndighet. Detsamma skall gälla vid misstanke om olovlig försäljning och anskaffning av alkoholdrycker enligt alkohollagen (1994:1738) till den som inte har fyllt 18 år, när det inte är fråga om ringa fall.

Tystnadsplikter som bryter meddelarfriheten (kapitel 16 och 17)

Kriterier för om en tystnadsplikt bör bryta meddelarfriheten eller inte

Kommitténs bedömning är att skälen för den avvägning som tidigare gjorts beträffande om en tystnadsplikt bör bryta meddelarfriheten eller inte fortfarande bär.

De nuvarande reglerna om tystnadsplikter som bryter meddelarfriheten bör inte ändras

Kommitténs bedömning är att det inte kommit fram några skäl för att göra en generell översyn i syfte att utvidga eller inskränka meddelarfriheten. Kommittén föreslår inte några ändringar när det gäller vilka tystnadsplikter som skall bryta meddelarfriheten.

Kostnader m.m. (kapitel 18)

Kommitténs förslag till ny sekretesslag innebär i princip inte några nya skyldigheter för myndigheterna. Kommitténs bedömning är att förslaget förenklar reglerna på ett sätt som på sikt bör underlätta myndigheternas arbete med offentlighet och sekretess. Förslaget innebär således inte någon kostnadsökning. I ett övergångsskede kommer det dock att krävas utbildning av myndigheternas personal. Kostnaderna för detta bör rymmas inom myndigheternas verksamhetsanslag.

REMISSER

Utredningen har remitterats till stadsledningskontoret samt kulturnämnden.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 4 juni 2004 har i huvudsak följande lydelse.

En mer användarvänlig lag

Stadsledningskontoret är positivt inställd till en mer användarvänlig lag med ny struktur och redaktionella samt språkliga ändringar. Förhoppningen är att moderniseringen kan göra lagen lättare att tillämpa för såväl myndigheterna som allmänheten och andra.

Stadsledningskontoret bedömer att förslaget med en modernare struktur i princip är bra, men att inleda varje kapitel med en innehållsförteckning känns överflödigt och onödigt. Den ambitiösa rubriksättningen är tillräcklig och innehållsförteckningen belastar enbart lagen med extra text. Vidare medför systematiken extra komplikationer vid kommande lagändringar.

Stadsledningskontoret är positivt till att vissa definitioner görs i lagtexten.

Överföringsbestämmelsen i 2 kap. 7 § kan ytterligare förtydligas genom följande tillägg ” en annan myndighet skall *samma* sekretessbestämmelse tillämpas också hos den *mottagande* myndigheten.”

Bestämmelsen i lagens 2 kap.11 § om inte automatisk överföring mellan myndigheter är otydlig. Slutet av paragrafen torde lyda ”såvida inte sekretess följer av primär eller sekundär sekretessbestämmelse”. I vart fall borde ordet ”särskild” före överföringsbestämmelse tas bort då detta gör paragrafen otydlig.

Skaderekvisiten samt skade- och menbedömningen (kapitel 4)

Förslaget om tillägg av ordet ”endast” i det raka skaderekvisitet bör inte införas. Det är mycket tveksamt om ordet ”endast” är en språklig ändring i förtydligande syfte, snarare är det förvirrande för det idag inarbetade raka skaderekvisitets formulering. Att då införa en förändring kan inte anses motiverat.

Utlämnande av uppgifter efter en intresseavvägning (kapitel 5)

En ny bestämmelse skall införas som gör det möjligt för enskilda att ta del av uppgifter när allmänintresset av insyn uppenbart har företräde framför intresset som sekretessen skall skydda

Förslaget om att det ska bli möjligt för enskilda att ta del av uppgifter när det är uppenbart att allmänintresset av insyn har företräde framför intresset som sekretessen skall skydda (8 kap. 15 §) avstyrks då införandet av paragrafen inte är tillräckligt motiverat.

Stadsledningskontorets erfarenhet av den nuvarande tillämpningen av 8 kap. 7 och 9 §§ vid kommunal tillsynsverksamhet ger vid handen att det är mycket svårt att göra en bedömning utifrån allmänintresset. Det synes som om domstolarna uppfattat att om begäran kommer från en journalist får allmänintresset anses uppfyllt. Ett system med en generell generalklausul i förhållande till enskilda får anses bli mycket svår att tillämpa i praktiken och bedömningen torde kunna variera mycket och det finns en uppenbar risk att prövningen präglas av godtycke. Det torde innebära en utvidgning, en prövning ”efter fritt skön” som inte har stöd i 2 kap. 2 § TF. För det fall lagstiftaren anser det önskvärt med större öppenhet p.g.a. allmänintresset bör detta noga analyseras och uttryckas i den materiella sekretessbestämmelsen som gäller för verksamheten. Den nuvarande ordningen innefattande meddelarfrihet och generell dispensmöjlighet av regeringen torde borge för att uppgifter av allmänintresse lämnas ut.

Sekretess för känsliga uppgifter om enskilda (kapitel 6)

Sekretess skall gälla i hela den offentliga förvaltningen för vissa uttryckligt angivna och särskilt känsliga uppgifter

Stadsledningskontoret tillstyrker förslaget med följande kommentar.

Vad gäller den föreslagna paragrafens formulering (20 kap. 2 §) kan ifrågasättas om man skall ha ett särskilt skaderekvisit för en bestämmelse av detta slag som ska vara känd i all offentlig verksamhet och därmed måste vara lätt att tillämpa. Istället föreslås att den utformas med ett rakt skaderekvisit och att uppgifter som den avser att skydda preciseras t. ex. genom att man i lagtexten anger att den avser - särskilt integritetskränkande uppgift om enskild som gäller hälsa och sexualliv.

Vidare torde övervägas om inte nämnda uppgifter är sådana att bestämmelsen bör läggas till undantagen i den föreslagna 8 kap. 14 § för att inte generalklausulen och den nya bestämmelsen om allmäninsyn blir tillämpliga på de uppgifter som omfattas av sekretess enligt bestämmelsen.

Kommittén synes inte alls ha övervägt någon tidsgräns för bestämmelsen.

Skyddade personuppgifter (kapitel 7)

Ett förstärkt sekretesskydd för känsliga personuppgifter

Förslaget avstyrks.

Bestämmelsen har ett mycket stort tillämpningsområde då den gäller sekretess för alla namn- och adressuppgifter i all förvaltning. Syftet med bestämmelsen enligt kommittén är att de med skyddade identitet ska få ett starkare skydd. Bestämmelsen bör därför utformas utifrån detta syfte och inte ha den generella karaktär som förslaget innebär. Som den nu är utformad måste tillämpande myndighet/juridisk person alltid, när det förekommer uppgifter av detta slag, göra en skadebedömning enligt den föreslagna lydelsen.

Ett förstärkt sekretesskydd för uppgifter om kopplingen mellan verklig och fingerad identitet.

Förslaget tillstyrks.

Partsinsyn (kapitel 8)

Mot bakgrund av kommitténs uppdrag anser stadsledningskontoret att den föreslagna kompletteringen av 14 kap. 5 § sekretesslagen är motiverad. Det kan tilläggas att det är av vikt att insynsrätten enligt rättegångsbalken noggrant analyseras i annat sammanhang.

Sekretessmarkering (kapitel 9)

Förslaget i syfte att förtydliga att varningssignalen kan göras även på elektroniska handlingar är motiverad.

Några frågor om sekretess hos arkivmyndigheter (kapitel 10)

Folkbokföringsmaterial hos statliga arkivmyndigheter. Överföring av sekretess till arkivmyndighet.

Bestämmelsen om arkivmyndigheter i 7 kap.12 § nya sekretesslagen är enligt stadsledningskontoret otydlig. Lagtexten bör formuleras så att sekretess överförs när en arkivmyndighet övertar allmänna handlingar enligt 9, 11 och 14 §§ arkivlagen (eller motsvarande bestämmelser i den föreslagna lagen om hantering av allmänna handlingar).

Sambandet mellan sekretesslagen och personuppgiftslagen när det gäller uppgiftslämnande mellan och inom myndigheter bör klargöras.

Förslaget tillstyrks.

Sekretessgränserna inom och mellan myndigheter (kapitel 12)

Nya sekretessgränser inom nämnderna i kommuner och landsting.

Stadsledningskontoret avstyrker förslaget med följande motivering.

Kommitténs förslag innebär att istället för att sekretess skall gälla i förhållandet mellan olika självständiga verksamhetsgrenar, skall sekretess mellan och inom nämnderna gälla i förhållandet mellan verksamheter som är av olika slag. I sammanfattningen anges att ”vår utgångspunkt när det gäller att finna en ny lösning för sekretessgränserna inom myndigheterna har varit att sekretessgränserna, så långt som möjligt, bör bero på verksamheternas sakliga innehåll, inte myndighetsorganisationen i sig”(s. 30).

Motiveringarna som kommittén för fram för lagändringen är vällovliga. Den fulla effekten av förändringen i den kommunala organisationen inklusive de juridiska personer som berörs är svår

för stadsledningskontoret att förutse varför kontoret begränsar sig till en bedömning i juridiskt hänseende.

Ur juridisk synpunkt föreligger stor tveksamhet till att en så betydelsefull reglering införs och som påverkar det dagliga arbetet utan att konsekvenserna för tillämpningen inom den kommunala organisationen inklusive de kommunala företagen noggrant analyserats. Analysen saknas i betänkandet. Tveksamheten innefattar även den föreslagna lydelsens innebörd.

Först kan uppmärksammas att kommittén bedömt att det inte föreligger något hinder mot att slopa kravet i 1 kap. 3 § andra stycket sekretesslagen på att verksamhetsgrenarna skall vara självständiga i förhållande till varandra och därigenom bryta överensstämmelsen med 2 kap. 8 § tryckfrihetsförordningen. Det kan ifrågasättas om övertygande skäl föreligger för att bryta den grundläggande kopplingen mellan tryckfrihetsförordningens bestämmelse och sekretesslagen.

Avgörande för tillämpningen av utredningens förslag är hur man ska tolka vad som är verksamhet som rör samma slag och som har samma inriktning (den föreslagna definitionen i 5 kap. 4 § sekretesslagen). Först kan man fråga sig om det är ett eller två kriterier som avses med definitionen. Det synes vara ett kriterium som uttrycks på detta sätt. Men det klargörs inte. Vidare kan man fråga sig om begreppet verksamhet skall anknyta till kommunens egen uppfattning om vad som är en verksamhet eller om det är sekretesslagens bestämmelser för vissa angivna verksamheter som ska läggas till grund för tolkningen. Även om kommittén anser att visst stöd kan hämtas från sekretesslagens specifika sekretessbestämmelser för vissa verksamheter så är det inte en tillräcklig motivering för att införa de nya bestämmelserna..

Som nämnts i betänkandet (s. 253) finns redan idag svårigheter att inom nämnderna avgöra vad som skall anses vara samma eller olika verksamhet. Vidare anförs att ”genom förslaget om nya sekretessgränser på det kommunala området får ordet verksamhet en ny innebörd” (s. 272).

Med tanke på de mångfacetterade kommunala uppgifterna och den stora kommunala nämndorganisationen och i många fall även bolagskoncerner är det av stor betydelse att sekretessgränserna kan förutses för att verksamheterna skall kunna hantera frågor om uppgifter och handlingar internt och mellan myndigheterna/berörda kommunala företag. Särskilt med tanke på att de enskilda tjänstemännen får ett utökat straffansvar för användningen av uppgifter krävs en tydlighet från lagstiftarens sida.

Verksamhetsbegreppet är centralt för hela den föreslagna systematiken. Inom en stor kommun såsom Stockholm finns exempelvis både nämnder och kommunala bolag som bedriver vad som skulle kunna vara samma verksamhet. Exempelvis finns det inom koncernen Stockholms Stadshus AB flera fastighetsbolag, framförallt bostadsföretag, som har sin verksamhet bestämd i respektive bolagsordning. Dessa verkar på en konkurrensutsatt marknad. På verksamheterna i bolagen tillämpas sekretessbestämmelser idag såväl med hänsyn till det allmännas ekonomiska intresse som med hänsyn till skyddet för enskilda personliga förhållanden som med hänsyn främst till skyddet för enskilda ekonomiska förhållanden (6-8 kap. gällande sekretesslag). Innebär förslaget att dessa bolag kan anses bedriva samma verksamhet och att därigenom ett sekretessområde bildas? Kan uthyrning av bostäder anses som en verksamhet medan förvaltning av affärsärenden en annan verksamhet? Blir det fråga om flera sekretessområden med såväl bolag som kommunala nämnder?

Kommittén synes inte ha analyserat förslagets förenlighet med annan lagstiftning, exempelvis associationsrättslig lagstiftning för de bolag, föreningar och stiftelser som avses i 1 kap. 9 § sekretesslagen och som enligt förslaget jämföras med nämnderna.

Det kan också ifrågasättas utifrån förslaget om upphandlingsverksamhet inom nämnder och kommunala företag är en verksamhet av samma slag och hur stämmer i så fall det sekretessområdet med regleringen i lagen om offentlig upphandling?

Ett annat exempel är personaladministration som enligt specialmotiveringen, s. 434, tillsammans med personalsocial verksamhet får ses som en och samma verksamhet. Kan all personaladministrativ och personalsocial verksamhet knuten till de olika nämnderna och de juridiska personer som berörs av förslaget vara en verksamhet?

I lagförslaget finns en särreglering i 5 kap. 5-6 §§ för gemensamma nämnder och kommunalförbund. Med hänsyn till tillägget i slutet av första stycket i förslagets 3 kap. 5 § uppkommer frågan om avsikten är att dessa bestämmelser skall tillämpas på exempelvis företag

som bildats av flera kommuner och/eller landsting och vad gäller när en kommun bildat en stiftelse tillsammans med staten?

Slutligen vill stadsledningskontoret framhålla att som en konsekvens av förslaget kommer verksamhetsområdena inom en kommun och särskilt de större kommunerna att bli mycket stora. Till följd av detta kommer många sekretessbelagda uppgifter att cirkulera i kommunen. Även om det inte innebär att sekretessen eftersätts gentemot enskilda eller andra myndigheter utanför kommunen kan ifrågasättas om utvidgade möjligheter till uppgiftsutlämnande inom kommunen kan leda till ett minskat förtroende från medborgarna om kommunens opartiskhet och saklighet, särskilt gäller detta vid ärenden som innebär myndighetsutövning gentemot enskilda.

Sekretessgränserna på hälso- och sjukvårdens, socialtjänstens och skolans område skall framgå direkt av sekretesslagen

Utredningen har väl analyserat konsekvenserna för hälso- och sjukvården, socialtjänsten och skolan. Principerna som legat till grund för förslaget tillstyrks vad gäller socialtjänst och skola. Konsekvenserna för hälso- och sjukvården kan stadsledningskontoret inte bedöma.

De principiella synpunkter stadsledningskontoret anfört ovan mot kommitténs förslag för kommunens övriga verksamheter skulle i och för sig även kunna anföras på dessa verksamheter. Men till skillnad från förslaget i den delen är verksamheten socialtjänst och skola definierade i lagen.

Att inkludera verksamhet enligt LSS i samma sekretessområde som socialtjänsten tillstyrks.

Likasa tillstyrks förslaget att bibehålla förskoleverksamheten som en självständig verksamhet.

För det fall skäl talar för att kopplingen mellan tryckfrihetsförordningen och sekretesslagen om verksamhetsgrenar bibehålls kan man överväga att lagtekniskt föreskriva att nämnda verksamheter är att bedömas som självständiga verksamhetsgrenar.

Det skall framgå av lagen när det inte finns någon sekretessgräns mellan olika verksamheter som bedrivs integrerat eller i gemensamma nämnder

Bestämmelsen som reglerar integrerade verksamheter inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten, dvs. äldreomsorgen, tillstyrks. Men bestämmelsen bör placeras i respektive kapitel för hälso- och sjukvård och socialtjänst.

En reglering av den inre sekretessen

Förslaget tillstyrks.

Genom lagregeringen tydliggör man skyddet för sekretesskyddade uppgifter och därigenom vad som krävs av tillämparen.

Uppgiftsutbytet mellan vård- och omsorgsområdena (kapitel 13)

Uppgiftslämnande från hälso- och sjukvården och socialtjänsten till polisen vid grova brott (kapitel 14)

Uppgifter om brottsmisstankar skall få lämnas till de brottsutredande myndigheterna även beträffande försök till brott för vilka inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år

Misstankar om könsstympning av underårig får lämnas till polis- och åklagarmyndighet

Samarbetet mot ungdomsbrott (kapitel 15)

Socialtjänsten skall få lämna uppgifter om unga till polisen i brottsförebyggande syfte
Socialtjänsten skall få lämna uppgifter till polisen om unga när det föreligger behov av ett omedelbart polisiärt ingripande

Utredningens förslag i ovannämnda delar tillstyrks med följande kommentar.

Fråga om socialtjänstens möjlighet att lämna uppgift till polisen om unga när det föreligger behov av ett omedelbart polisiärt ingripande krävs ett förtydligande av vad som avses med ”påträffas” när det gäller tidsaspekten. Är det i omedelbart samband med eller kan det gå en tid och i så fall hur länge? Även om det naturligtvis inte går att exakt ange tiden bör man precisera vad som avse med påträffas.

Socialtjänsten skall få lämna uppgifter till polisen om överlåtelse av narkotika eller alkoholdrycker till unga

Förslaget avstyrks.

Förslaget om att socialtjänsten får utökad möjlighet att få lämna ut uppgifter till åklagar- och polismyndigheten om brottsmisstankar när brott riktas mot unga om misstanke om överlåtelse av narkotika och misstanke om olovlig försäljning och anskaffning av alkoholdrycker (22 kap. 22 §) kan ifrågasättas.

Förslaget i denna del är inte tillräckligt motiverat utifrån polisens och socialtjänstens arbetsuppgifter. Detta särskilt med beaktande av de begränsningar som i övrigt gäller beträffande uppgiftsutlämnande till polisen om brott.

Tystnadsplikter som bryter meddelarfriheten (kapitel 16 och 17)

De nuvarande reglerna om tystnadsplikter som bryter meddelarfriheten bör inte ändras

Stadsledningskontoret delar uppfattningen att det inte finns skäl att ändra i den ordning som gäller för meddelarfrihet.

Kulturnämnden beslutade den 18 maj 2004 att som svar på remissen överlämna stadsarkivets tjänsteutlåtande till kommunstyrelsen.

Stadsarkivets tjänsteutlåtande daterat den 5 maj 2004 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsarkivet har under handläggningen av ärendet samrått med Stadsledningskontorets juridiska avdelning. Stadsarkivet begränsar sitt svar till de frågor som har störst påverkan på arkivmyndigheternas arbete.

Allmänt

En viktig del av kommitténs uppdrag har varit avvägningen mellan offentlighet och sekretess. Vissa uppgifter i allmänna handlingar måste kunna undanhållas allmänheten. Sekretesslagens måste dock utformas så att detta inte innebär onödiga ingrepp i offentlighetsprincipen. Förslaget innebär enligt vår bedömning en rimlig kompromiss mellan dessa intressen.

Förslaget innehåller ett antal nya begrepp som definieras, bl a sekretessreglerad och sekretessbelagd. Dessa skulle innebära klara förbättringar i förhållande till gällande lag. Enligt vår uppfattning borde även *enskild* definieras i lagen. Enskild brukar ofta användas både om fysiska och juridiska personer utom myndigheterna. I vissa sammanhang kan det dock rimligen endast avse fysiska personer, så i 8 kap 16§. Ett förbehåll enligt denna paragraf (och enligt motsvarande bestämmelser i gällande lag) innebär nämligen tystnadsplikt för den enskilde. Endast en fysisk person kan ha tystnadsplikt. Terminologin bör alltså förtydligas på denna punkt.

Ändringsförslag som får konsekvenser för arkivmyndigheterna

För att undvika onödigt stor sekretess måste regleringen i sekretesslagen vara ganska detaljerad. Sekretessen knyts därför till verksamhetsområden, ärendetyper eller myndighetsorganisationen. Konsekvensen av denna teknik blir en omfattande lag. De flesta myndigheter behöver dock endast känna till ett begränsat antal bestämmelser. För arkivmyndigheterna är läget annorlunda, eftersom dessa förvarar allmänna handlingar som härrör från ett stort antal verksamheter. Detta innebär vissa komplikationer, särskilt när bestämmelserna ändras. I normalfallet tar nämligen en myndighet hänsyn till befintliga sekretessregler när handlingarna arkivläggs. Handlingar som kan omfattas av sekretess förvaras åtskilt eller ges särskilda markeringar på handlingarna eller på aktomslag. Detta innebär att hanteringen hos arkivmyndigheten kan underlättas väsentligt. Om bestämmelserna ändras, kan handlingar som tidigare har varit helt offentliga komma att omfattas av sekretess. Dessa handlingar är då inte organiserade så att offentliga och sekretessreglerade handlingar enkelt kan skiljas från varandra.

En annan huvudregel är att sekretessen nästan alltid begränsas i tiden. Ett exempel är att sekretess till skydd för enskilda personer normalt gäller i sjuttio år. Även detta underlättar arkivmyndigheternas arbete. Det är viktigt att notera att sekretessreglerna gäller alla allmänna handlingar, oavsett deras ålder.

Förslaget innebär emellertid på några punkter nya sekretessregler som gäller alla typer av verksamheter. Dessa finns i 20 kap. En av dessa är 2§. Här föreslås en helt ny regel om sekretess för vissa känsliga personuppgifter oberoende i vilken typ av verksamhet de har tillkommit. Bestämmelsen är dessutom utan begränsning i tiden. Konsekvensen är att alla handlingar som innehåller uppgifter om enskilds hälsa eller sexualliv kan bli sekretessreglerade. Eftersom sekretessen gäller till förmån för den enskilde eller någon närstående är denna inte begränsad till uppgifter om levande personer. Teoretiskt skulle handlingar från 1900-talets början och framåt som hittills varit helt öppna nu behöva menprövas.

Stadsarkivet avstyrker införande av bestämmelser av detta slag med retroaktiv verkan. Under alla omständigheter måste en sådan bestämmelse föras med en tidsgräns. Denna borde i ett sådant fall vara betydligt kortare än för andra typer av personsekretess, t ex 20 år. Det är anmärkningsvärt att kommittén inte kommenterar avsaknaden av bestämmelse om sekretesstid i detta fall.

En annan ny bestämmelse är ett generellt undantag från sekretess (8 kap 15 §) enligt detta kan en myndighet lämna ut en uppgift till en enskild om det är uppenbart att allmänintresset har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda.

Även denna bestämmelse torde vara svår att tillämpa.

De allmänna handlingar som förvaras hos arkivmyndigheterna används ofta på ett helt annat sätt än andra handlingar. Olika typer av forskning har ofta behov av att gå igenom stora mängder handlingar. I de fall det i dessa handlingar kan finnas sekretessbelagda uppgifter måste samtliga uppgifter menprövas av arkivmyndigheten. Kommittén behandlar detta problem i kap.10 med utgångspunkt i folkbokföringsmaterial. Samma problem gäller emellertid andra handlingstyper, t ex sociala handlingar. Kommittén kommer fram till att det inte finns formella möjligheter att använda förbehållsinstrumentet i denna situation. Man vill inte heller förordna en lagändring. Stadsarkivet föreslår att frågan övervägs på nytt.

Liksom gällande lag innehåller förslaget en bestämmelse om överföring av sekretess till arkivmyndighet när denna övertar allmänna handlingar enligt bestämmelserna i arkivlagen. Förslaget är dock på denna punkt inte lika tydlig som bestämmelsen i 13 kap 2 § gällande sekretesslag. 7 kap 12§ i förslaget bör formuleras så, att sekretess överförs när en arkivmyndighet övertar allmänna handlingar enligt 9, 11 och 14 §§ arkivlagen (eller motsvarande bestämmelser i den föreslagna lagen om hantering av allmänna handlingar).